

# ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 3512

гр. София, 26.05.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,**  
в закрито заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ива Кечева**

като разгледа дело номер **6748** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба от 05.05.2022 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. В., за допълване на постановеното по делото решение № 2494 от 14.04.2022 г., в частта за разноските.

Иска се от съда да присъди в полза на ответника (в основното производство по делото) сторените разноски за адвокатско възнаграждение и за възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза. Твърди се, че в случая следва да намери приложение настоящата редакция на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, независимо от разпоредбата на § 6 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ (обн. ДВ, бр. 94/2019 г.), с оглед изразената ясна воля на законодателя по този въпрос. Въз основа на посочена съдебна практика, БНБ изразява становище, че чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ не води до извод, че на ответника не се дължат разноски. Излага подробни аргументи за приложимост на чл. 78 ГПК и чл. 143 АПК, което обосновава възстановяване на направените от ответника разноски, съобразно изхода на делото. Посочва се, че заплатеното възнаграждение за съдебна експертиза, подлежи на присъждане в полза на БНБ съгласно чл. 10 ЗОДОВ, независимо от приложимите редакции на разпоредбите.

Ищецът (в основното производство по делото) изразява становище за неоснователност на молбата с правно основание чл. 248 ГПК.

Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 2494 от 14.04.2022 г., постановено по настоящото адм. дело № 6748/2019 г., Българска народна банка е осъдена да заплати на П. Н. Х. обезщетение за имуществени вреди в размер на 4119,14 лв., претърпени в периода от 26.07.2014 г. до 05.11.2014 г., в резултат на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска - 17.06.2019 г., до окончателното изплащане на сумата за обезщетение, както и сума в размер на 419 (четирисотин и деветнадесет) лева, представляващи разноски по делото. Искът, в останалата част, за разликата над 4119,14 лв. до претендирания размер от 9064 лв. и извън периода 26.07.2014г.–05.11.2014г., е отхвърлен.

С писмения отговор на исковата молба и в хода на устните състезания по делото ответната страна – БНБ, е направила искане за присъждане на разноските по делото, като е представила списък по чл. 80 ГПК. В постановеното решение съдът е мотивирал извод за неоснователност на така направеното искане.

Според разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Исковата молба, по която е образувано настоящото производство, е подадена на 17.06.2019 г., поради което разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ не следва да намери приложение по отношение на сторените разноски от ответника. Доводите на БНБ за приложимост на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ и в настоящото производство не се споделят от съда, с оглед наличието на изрична разпоредба, регламентираща приложението на ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.).

В чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в приложимата редакция, преди изменението с ДВ, бр. 94 от 2019 г.) се съдържа изрична регламентация на разноските в производствата по този закон, като е направено ясно разграничение на обхвата на задължението за заплащане на разноски от ищеца и от ответника. Наличието на изрична регламентация на отговорността за разноски в специалния закон изключва приложимостта на чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 3 ГПК. Съгласно чл. 10, ал. 2, предл. първо ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Според чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесена държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Следователно, с оглед изхода на настоящото дело – частично уважен

иск, разноските за производството, в т.ч. платено възнаграждение за експертиза, са изцяло в тежест на ответника. В този смисъл е и преобладаващата практика на Върховния административен съд – решение № 12664/13.12.2021 г., постановено по адм. д. № 9510/2017 г. по описа на ВАС, определение № 7827/20.06.2017 г. по дело № 5056/2016 г. по описа на ВАС, решение № 13822 от 15.12.2016 г. по адм. дело № 13610/2015 г. по описа на ВАС, решение № 9272 от 12.07.2017 г., постановено по адм. дело № 5584/2016 г. по описа на ВАС и др. Становището на БНБ, че внесената сума за експертиза следва да се присъди в полза на ответника, не се подкрепя от регламентацията на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗОДОВ, която по отношение на разноските не е изменена съществено и с ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.).

По гореизложените съображения молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 3-ти състав,

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молба от 05.05.2022 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. В., за допълване на решение № 2494 от 14.04.2022 г., постановено по адм. дело № 6748/2019 г., в частта за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: